

gens Stilling antager jeg, at den desuagtet vil kunne foretages.

Tessen: Da Ordføreren ikke er tilstede, skal jeg blot paa Udvalgets Begne tillade mig at bemærke, at det af samme er blevet anset for saa nødvendigt at erholde den her foreslaaede Tillægslov til den tidligere Udvandrerlov af 1ste Mai 1868 og for saa magtpaaliggende, at den kom ud snarest muligt, at man af Hensyn hertil ikke har turdet drifte sig til at fragaade Thinget, at vedtage Lovforslaget i den Stillelse, hvori det nu er kommet tilbage fra det andet Thing, uagtet alle Udvalgets Medlemmer vilde have sat særdeles Pris paa, om det særlige Tilhyn, hvis Indførelse Landsthinget vedtog ved Sagens tidligere Behandling her, kunde være blevet opretholdt. Udvalget antager imidlertid at Trangen til et saadant særligt Tilhyn, navnlig i Kjøbenhavn, vil gøre sig gjældende med saa stor Styrke, at dette Spørgsmaal vistnok vil komme til at foreligge i en ikke fjern Fremtid. Udvalget anser det altsaa for rettest nu at vedtage Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os fra det andet Thing.

Da ikke flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Formanden: Da denne Sag nu er færdig fra Rigsdagens Side, vil Lovforslaget blive tilstillet Conventionspresidenten.

Man gif derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen som væd.

Æresle. Beh. andling af Lovf. om Konkurs m. m. i de gjældende Bestemmelser om Nævn og Eksekution.

Lovforslagets 3die Behandling i Landsthinget findes i dettes Tidende Sp. 1982 ff., dets 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 675 2 ff., Lovforslaget, som vedtoges ved 3die Behandling (dersteds i Tillæg C) Sp. 745—812, Landsthingsudvalgets

Erklæring over samme i Tillæg B, Sp. 1089—90).

Der var ikke stillet noget Endringsforslag. Sagen i sin Helhed fattedes under Forhandling.

Ordføreren (Melleman): Jeg skal tillade mig i Korthed at gøre det væde Thing opmærksom paa de Forandringer, som dette Lovforslag er undergaaet ved Behandlingen i Folkethinget, idet jeg dog skal forbigaa alle saadanne Forandringer, der kunne betragtes som rene Redaktionsændringer eller ere uden nogen Realitetsbetydning. De Endringsforslag, der saaledes blive tilbage som havende nogen egentlig Virkelighed, ere ikke mange i Tal, men et Par af dem ere ikke uvigtige. For det Første er der til Slutningen af § 5 føjet et Tillæg. § 5 lod i Lovforslaget, saaledes som det forlod dette Thing, saaledes: „Hvad Skyldneren under Konkursen erhverver ved sin egen Virksomhed, er Doet uvedkommende“; men dertil er nu føjet: „Et saadant Erhverv henregnes dog ikke, hvad der tilfalder Skyldneren som Vottergevinst eller paa lignende tilfældig Maade.“ Grunden til, at dette Tillæg er gjort, er den, at man har ment, at det maatte ellers kunde betvivles, om en saadan Vottergevinst kunde anses som erhvervet ved egen Virksomhed eller ikke, navnlig i det Tilfælde, at Fallenten havde taget Sedlen for sine egne Penge. Landsthingsudvalget gif i sin Tid ud fra, at saadanne tilfældige Erhverv heller selvfølgelig maatte gaa ind i Doet, og fra dets Synspunkt er derfor dette Tillæg overflødig, men dets Indhold kunne vi ikke have Noget imod, da det ganske stemmer med vor Mening. Vi have altsaa ikke Noget at erindre imod denne Forandring. — Dernæst er der foretaget en Forandring i § 20, som er den 1ste Paragraf i Afstræffelseskapitlet, idet nemlig den først forinden Konkursens Begyndelse, med Hensyn til hvilken Afstræffelse kan gjøres gjældende, er noget forkortet. I Lovforslaget, som det forlod dette Thing, var Fristen sat til 3 Maanedes; den er i Folkethinget forkortet til 8 Uger. Ogsaa herimod har Udvalget ikke nogen videre Grindring at